

**Συμβούλιο της Επικρατείας: 903/1983 (τμ. Α')**

**Πηγή: ΕΔΚΑ, ΚΕ' 1983, σελ. 526**

**Περίληψη:** Εργατικόν ατύχημα συνιστά παν βίαιον εξωτερικόν γεγονός κατά την εργασίαν ή εξ αφορμής αυτής γενεσιουργόν νοσήσεως ή επιδεινώσεως προϋπαρχούσης νόσου τελούν εις σχέσιν αιτίας και αποτελέσματος. Περίπτωσης συμβάντος κατά επιστροφήν εις τόπον εργασίας εξ οικίας εις ην ασφαλισμένος μετέβη δια διαπραγματεύσεις.

### **Απόφαση Δικαστηρίου**

**Πρόεδρος:** κ. Β. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

**Εισηγητής:** κ. Λ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

**Δικηγόρος:** κ.κ. Θ. Πέννας, Δ. Γεωργίου

Επειδή, κατά το άρθρον 34, παρ.1, του αν.ν. 1846/1951 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (φ. 179) εργατικόν ατύχημα συνιστά παν βίαιον εξωτερικόν γεγονός, επελθόν εις τον ησφαλισμένον κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής και γενεσιουργού νοσήσεως ή επιδεινώσεως προϋπαρχούσης νόσου, τελούν δε ως προς την εργασίαν ταύτην εις σχέσιν αιτίας και αποτελέσματος.

Επειδή εν προκειμένω, κατά τα προκύπτοντα εκ της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο αναιρεσείων ειργάζετο εις το εμπορικόν κατάστημα γυναικείων φορεμάτων, υπό τον τίτλον "BETTINA". Ούτος δια της από 20.11.1979 δηλώσεως ατυχήματος, ανήγγειλε προς το ΙΚΑ ότι την 22.10.1979 είχε μεταβή κατ' εντολήν της εργοδότιδος του εις την Κυψέλην, δια να διαπραγματευθή μετά του "μοντελίστ" Π.Ν. την συγκρότησιν εργαστηρίου προς κατασκευήν γυναικείων ενδυμάτων. Ενώ, όμως, κατά την διαπραγμάτευσιν επέστρεφεν εις τον τόπον της εργασίας του, υπέστη, καθ' οδόν ατύχημα, συνεπεία πτώσεώς του, υποστάς κατάγματα εις την κεφαλήν και το μηριαίον οστούν του αριστερού ποδός. Ακολούθως και περί ώραν 14.30' απογευματινήν, παρελήφθη δι' ασθενοφόρου του ΙΚΑ από την οικίαν του εις την περιοχήν Ζωγράφου, όπου είχε μεταβή, και μετεφέρθη εις το Γενικόν Κρατικόν Νοσοκομείον "Β. Παύλος". Την υποβληθείσαν δε ως άνω

δήλωσιν ατυχήματος προσυπέγραψαν πλην της εργοδότηδός του και του μάρτυρος Σ.Φ. και ο εν λόγω Π.Ν., ο οποίος διατηρεί ωσαύτως, εργαστήριο γυναικείων ενδυμάτων επί της οδού Ερμού, ουχί μακράν της εις ην ειργάζετο ο αναιρεσείων επιχειρήσεως, και όστις ήτο παρών, όταν συνέβη το ατύχημα. Μετά ταύτα, ο διευθυντής του οικείου Υπ/τος του ΙΚΑ εχαρακτήρισε το αναγγελθέν ατύχημα ως μη εργατικόν, η δε ΤΔΕ εις την οποίαν προσέφυγεν ο ενδιαφερόμενος, απέρριψεν την ένστασιν αυτού με την αιτιολογίαν ότι ο προαναφερθείς Π.Ν. υπέπεσεν εις αντιφάσεις ως προς την ημερομηνίαν και ώραν του επισυμβάντος ατυχήματος και ότι προσέτι εξ ουδενός στοιχείου απεδείχθη ότι το ατύχημα τούτο επισυνέβη κατά την εκτέλεσιν εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Το Δικαστήριο εν τέλει δια της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεώς του έκρινεν ότι το δηλωθέν ατύχημα δεν συνέβη κατά την ώραν της εργασίας του αναιρεσειόντος ή εξ αφορμής αυτής, επί τη αιτιολογία ότι τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία του φακέλλου δεν ενισχύουν την άποψιν του κατά τον αιτούντα αυτόπτου μάρτυρος όστις υπέπεσεν εις ουσιώδεις αντιφάσεις ως προς τον χρόνον του επισυμβάντος ατυχήματος εις τρόπον ώστε να υφίσταται αμφισβήτησις περί την αξιοπιστίαν αυτού καθ' όσον, αρχικώς μεν ο εν λόγω μάρτυς εδήλωσεν ότι το ατύχημα συνέβη την 22.10.1979, ημέραν Δευτέραν, κατόπιν δε, την 20.10.1979 ημέραν Σάββατον. Περαιτέρω, εις την απόφασιν διαλαμβάνεται ότι, κατά την κοινήν λογικήν, ήτο αδύνατον ο προμνησθείς μάρτυς, τας εργασίμους ημέρας, να είχε εγκαταλείψει την εργασίαν του και να είχε μεταβή εις την εν Κυψέλη οικίαν του, δια να διαπραγματευθεί επί θεμάτων του συνήθους κύκλου της επαγγελματικής δραστηριότητός του τα οποία ηδύναντο να συζητηθούν εις την αίθουσαν υποδοχής, την οποία διαθέτει το επί της οδού Ερμού κατάστημά του. Ούτως, όμως, έχουσα η προσβαλλομένη απόφασις, στερείται επαρκούς και προσηκούσης αιτιολογίας. Διότι, η μεν σκέψις επί της οποίας στηρίζεται κυρίως η κρίσις της αποφάσεως και καθ'ην τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία του φακέλλου δεν ενισχύουν την άποψιν του μάρτυρος Π.Ν., την οποία δι'ης εκ τούτου, αμφισβητείται η αξιοπιστία, ότι αιτιολογείται επαρκώς, εφ' όσον δεν εξειδικεύεται ποία είναι τα λοιπά στοιχεία επί των οποίων εστηρίχθη η τοιαύτη περί την αναξιπιστίαν του μάρτυρος τούτου κρίσις της αποφάσεως, εκ δε της παρατεθείσης ως άνω αιτιολογίας δεν προκύπτει εάν εξετιμήθη ειδικώς το γεγονός ότι περί των συνθηκών του ατυχήματος το οποίον μάλιστα φέρεται

επισυμβάν εις εργάσιμον χρόνον, υφίσταται βεβαίωσις της εργοδότηδος του αναιρεσειόντος ως και του ετέρου μάρτυρος Π.Φ. οι οποίοι συνυπογράφουν την υποβληθείσαν σχετικήν δήλωσιν ατυχήματος. Όθεν, δια τον λόγον τούτον, βασίμως προβαλλόμενον, η προσβαλλομένη απόφασις αποβαίνει αναιρετέα, δεκτής ούτω καθισταμένης της υπό κρίσιν αιτήσεως και παρελκούσης ως αλυσιτελώς της ερεύνης του ετέρου των προβαλλομένων λόγων αναιρέσεως.